III.—GOVERNMENT BILLS.

(1) THE MADRAS PUBLIC PREMISES (EVICTION OF UNAUTHORISED OCCUPANTS) BILL, 1960 [a] (L.A. BILL NO. 24 OF 1960).

* THE HON. SRI M. A. MANICKAVELU : Sir, I move—

"That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), be taken into consideration."

Unauthorised occupations in lands which are the property of Government are dealt with under the Madras Land Encroachment Act, 1905. This Act provides amongst others for levy of assessment and for the levy of penalty after notice, and empowers the Collector to summarily evict the encroachments and forfeit any crop or other product raised on such land. Before summarily evicting an encroacher, a notice under section 7 has to be served on the encroacher to show cause against proceedings under those sections. This procedure was devised in 1905 and was found adequate to check unauthorised occupation of Government lands in the circumstances then prevailing.

The conditions have now changed considerably. Due to many causes like congestion of population in the cities, towns and other industrial and commercial places, unauthorised occupation of the Government land is on the increase. In some cases, there are organized attempts to occupy Government lands suddenly and in large numbers overnight. The procedure laid down in the Land Encroachment Act is inadequate and wanting in speed to counteract such sudden and organised attempt to occupy and squat on Government lands both in the Municipaliities and Panchayats and in the City of Madras. At present, the occupation of Government lands comes under three categories, viz., (1) unobjectioinable, (2) unobjectionable for the present but may become objectionable in the future and (3) objectionable. The existing provisions of the Act are fairly adequate in dealing with the occupations coming under the categories (1) and (2). But in respect of objectionable cases of encroachment requiring immediate eviction, some measures to quicken the process of eviction is necessary.—Such unauthorised occupations create slums and are a source of danger to public health and sanitation. Immediate eviction of such occupations is necessary not only in the interest of public health but also to prevent the growth of further slums. The Bill introduced in this Assembly, on 16th August 1960 has therefore been prepared with the main object to provide for summary eviction and removal of encroachment on Government lands by construction of huts, bunks, etc., which spring up unauthorisedly and very quickly, and which are detrimental to public health and sanitation.

The Bill is a simple one and I request the House, Sir, to accept the motion.

MR. SPEAKER : Motion moved—

"That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), be taken into consideration."

Published in the *Fort St. George Gazette* Extraordinary, dated 16th August 1960

9th September 1960]

SRI M. KALYANASUNDARAM : Sir, I move the following amendment :—

"That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), be referred to a Select Committee."

SRI K. SATTANATHA KARAYALAR : I second the amendment, Sir.

MR. SPEAKER : Amendment moved :—

"That the Madras Public Premises (Eviction of Unauthorised Occupants) Bill, 1960 (L.A. Bill No. 24 of 1960), be referred to a Select Committee."

May I know how long the House would require for general discussion and clause-by-clause consideration of this Bill?

SRI P. S. CHINNADURAI : About an hour.

MR. SPEAKER : All right. We shall now proceed. The hon. Member, Sri P. S. Chinnadurai may now speak.

SRI P. S. CHINNADURAI : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இப்பொழுது இந்த சபையின் முன்பாக சமர்ப்பித்திருக்கிற இந்த மசோதாவானது மிகவும் கொடுமையான ஒரு மசோதா என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். இப்படிப்பட்ட கொடுமையான மசோதாவுக்கு கனம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி சம்மதம் தெரிவித்தார் என்பதை என்னால் புரிந்துகொள்ள முடியவில்லை. சர்க்காருடைய நிலங்களில் சர்க்காருடைய உத்திரவு அன்னியில் ஆக்கிரமித்துக்கொண்டு வீடு கட்டிக்கொண்டோ அல்லது வேறு வகையில் பயன்படுத்திக்கொண்டோ இருந்தால் அவர்களை வெளியேற்றுவதற்கு ஏற்கெனவே ஒரு அதிகாரம் சர்க்காருக்கு இருக்கிறது. ரெவின்யூ இலாகா மூலமாக அதற்கு உரிய நடவடிக்கைகளை எடுத்துக் கொள்ளலாம். அவ்வாறு ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கிற அந்த இடமானது உண்மையிலேயே சர்க்காருக்கு தேவையற்றதாக இருந்தால் சர்க்கார் அதனை பல சந்தர்ப்பங்களில் யார் ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருக்கிறார்களோ அவர்களுக்கே பட்டா செய்து கொடுத்திருக்கிறார்கள். இப்பொழுதும் கொடுத்துக் கொண்டுதான் வருகிறார்கள். சர்க்காருக்குத் தேவையான இடங்களாக இருந்தால் அதில் இருக்கக்கூடியவர்களை வெளியேற்றியும் வருகிறார்கள். இது வாடிக்கையாக நடந்து வருகிறது. இது நடைமுறையில் நடந்து கொண்டு தான் வருகிறது. அப்படி வெளியேற்றுவதை தீவிரமாக்க வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன்தான் இதுகொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால் இப்பொழுது இருக்கிற அப்பீல் செய்வது போன்ற பல காரியங்களுக்கு இடம் கொடுக்காமல் ஏதோ சர்க்காருக்குத் தேவை—சர்க்கார் என்று சொன்னால் உடனே மந்திரி சபை என்று எடுத்துக் கொள்ளக் கூடாது, அந்தந்த இடங்களில் இருக்கக் கூடிய கணக்குப் பிள்ளைகள் மணியக்காரர்கள், ரிவின்யூ அதிகாரிகள், நகரங்களில் சர்க்காரின் கீழ் இருக்கிற உத்தியோகஸ்தர்களைத் தான் குறிப்பிடுகிறது—சர்க்கார் என்று சொன்னால் உடனே மந்திரி சபை என்று எடுத்துக்கொள்ளக் கூடாது—அவர்களுக்கு வேண்டும் என்று நினைத்தால் அந்த இடங்களைக் காலிசெய்ய வேண்டும் என்று டாம் டாம் செய்து அந்த இடத்தைக் காலி பண்ண வேண்டும், எப்படியாவது காலி பண்ணித்தான் ஆக வேண்டும் என்று சொல்லுகிறார்கள். எப்படியாவது அவர்களைக் காலி பண்ணச்சொல்லி நிர்ப்பந்தம் செய்கிறார்கள். அப்படி நிர்ப்பந்தம் செய்வதை அவசியமாக உபயோகப்படுத்துவதற்காகவே இந்தச் சட்டம் வழிவகை செய்கிறது. அது மட்டுமல்ல, இந்த சட்டத்தில் இன்னும் மிகப்பெரிய ஒரு குறைபாடு என்ன

என்ருல் ஆக்கிரமித்த நிலத்திலிருந்து வெளியேற்றுவதற்கு சர்க்கார் முடிவு எடுத்துக்கொண்டிருக்கும்போது அவர்கள் வெளியேறினுல் அவர் கள் எங்கே வெளியேறுவது என்பதைப்பற்றியும், அவர்களுக்கு ஏதாவது மாற்று வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறதா என்பதைப்பற்றியும் இந்தச் சட்டத்தில் ஒன்றையும் காணும். எந்த வகையிலும் மாற்று ஏற்பாடு செய்யப்படவில்லை. சர்க்காருக்கு இடம் வேண்டுமென்ருல் உடனே இடத்தை விட்டு விட வேண்டும். வீடு கட்டிக் கொண்டிருந்தாலும் குடிசை போட்டுக் கொண்டிருந்தாலும் சர்க்கார் வேண்டும் என்று சொன்னவுடன் அந்த இடத்தை விட்டு விட வேண்டும் என்று இருக்கிறது. அந்த அளவில் இந்தச் சட்டம் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிப்பட்டச் சட்டத்தைக் கொண்டுவருவதன் நோக்கம் நகரங்களில் இன்னும் மற்ற சிறிய பஞ்சாயத்து நகரசபைகளில் வாழக் கூடிய பெரும்பாலான குடிசை வாழ் மக்களை பாதிப்பதற்கே கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது என்றுதான் நினைக்கவேண்டி யதாக இருக்கிறது. நகரங்களில் மக்கள் ஏன் குடியேறுகிருர்கள்? பெரும் பாலான கிராமங்களிலிருந்து மக்கள் நகரங்களுக்கு பிழைக்க வருகிருர்கள். பல வகைகளில் பிழைப்பைத் தேடிக்கொள்ளலாம் என்று நகரங்களுக்கு வருகிருர்கள். அப்படி நகரங்களுக்கு வந்து வேலை தேடிக் கொண்டு சம்பாதிக்க முற்படுகிருர்கள். அப்பொழுது அவர்களால் வீட்டு வாடகை கொடுக்க முடியாமல் சர்க்கார் இடங்களில் குடிசைகளைக் கட்டிக்கொண்டு தங்களுடைய வாழ்க்கையை நடத்துகிருர்கள். இதை நம்முடைய சென்னை நகரத்தில் எங்கு பார்த்தாலும் பார்க்கலாம். ஏராளமாக அப்படி இருப் பதைக் காணலாம். அவர்களில் பெரும்பான்மையோர் கிராமப்புறங்களிலி ருந்து வந்தவர்கள் தான். சர்க்கார் அவர்களுடைய கணக்கை எடுத்துப் பார்த்திருந்தால் அவர்களில் பெரும்பாலோர் கிராமங்களிலிருந்து வந்தவர் களாகத்தான் இருப்பார்கள். அவர்கள் நகரங்களில் வசிக்கக் கூடிய இடம் சுகாதாரமற்ற இடங்களாகத்தான் இருக்கிறது. அவர்களை வெளி யேற்றுவதாக இருந்தால் அவர்களுக்கு ஏதாவது மாற்று ஏற்பாடு செய்து கொடுக்க வேண்டாமா, அப்படிச் செய்து கொடுத் திருக்கிருர்களா, அதைப் பற்றி சட்டத்தில் என்ன இருக்கிறது என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தால் ஏழைகள் பாதிக்கப்படுவார்கள். இப்படிப்பட்ட சட்டம் கொண்டுவருவது முறையல்ல, சரியல்ல என்பதை நான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். அதனுல் தான் நான் துவக்கத்தில் இது ஒரு கொடுமை யான மசோதா என்று சொன்னேன். இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து ஏன் இந்தக் கொடுமையைச் செய்ய வேண்டும்? இந்தச் சட்டத்தை கடுமையாக மந்திரிகளுக்கு அமுல் நடத்த மனம் இல்லாமல் போனுலும் அதை அமுல் நடத்தக்கூடிய உத்தியோகஸ்தர்கள் கொடுமையாகத்தான் அமுல் நடத்துவார்கள். அப்பொழுது பாதிக்கக் கூடிய நிலைமையில்தான் மக்கள் இருப்பார்கள். அவர்களில் பெரும்பாலானவர்கள் கிராமங்களிலி ருந்து இங்கு பிழைப்புக்கு வந்தவர்களாகத்தான் இருப்பார்கள். அவர் கள்தான் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் குடியேறியவர்களாக இருப்பார்கள் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, வீடு இல்லாத குறை அதிகம். ஓரளவுக்கு அதிகமான வசதி படைத்தவர்கள்கூட, வருமானம் உள்ளவர்கள்கூட, சொந்தமாக வீடு கட்டிக்கொள்ள முடியாத நிலைமையில் மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கொண்டு சர்க்காரின் பல்வேறு திட்டங்கள் மூலமாக உதவியை நாடிக்கொண்டிருக் கிருர்கள். அப்படிப்பட்ட வேளையில் வருமானமே இல்லாதவர்கள், மிகக் குறைந்த வருமானம் உள்ள ஏழை, எளிய பாமர மக்கள் முனிசிபல் நகரங்களிலோ, பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலோ சொந்தமாக நிலம் வாங்கி வீடு கட்டிக்கொள்வது என்பது சாத்தியமே இல்லை என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆகையால் சர்க்கார் இந்த வீட்டுக் கஷ்டத்தைப் போக்குகிற வரையில், எல்லோருக்கும் இருக்க வீடு என்கிற நிலைமையை ஏற்படுத்துகிற வரையில் இப்படிப்பட்ட சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதற்கு முயலக்கூடாது என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். சேரிகளை ஒழிப் பதற்கு முன்னுல் ஏழை எளிய மக்களின் குடிசைகளைப் பிரித்து எறி வதற்கு முன்னுல் அவர்களுக்கு எந்த இடத்திலே வீடு கட்டிக்கொடுத்

திருக்கிறோம் என்று சொல்லுங்கள். அப்புறம் இத்தகைய சட்டம் வந்தாலும் பரவாயில்லை. அவர்களுக்கு மாற்று இடமோ, மாற்று குடியிருப்பு வசதியோ செய்துகொடுக்காமல் இன்றையதினம் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவதானது மிகவும் மோசமானதாகும். அவர்கள் குடிசைகளைப்பிரித்து எறிந்துவிட்டால் அவர்கள் எங்கே குடியேறுவார்கள் ? சென்னை நகரத்தைப் பொறுத்தமட்டில் இடமும் இல்லை, வீடும் இல்லை. இந்த நிலைமையில் அமைச்சர் அவர்கள் எப்படி இந்த மசோதாவைக் கொண்டுவரத் துணிந்தார்கள் ? இன்னொன்று. ஏற்கனவே வீடு உள்ளவர்களுக்கு எப்படிக்கொடுப்பது என்றால்—ராமநாதபுரத்தில் பிழைப்புக்கு வழியில்லாதவர்கள் இங்கே வந்திருப்பார்கள். அங்கே ஒரு குடிசை அவர்களுக்கு இருக்கிறது என்பதற்காக இங்கே வீடு இல்லையென்பதும் முறையாக இருக்காது. இனிமேல் வேண்டுமானால் இதுமாதிரியாக ஆரம்பத்திலேயே குடிசைபோட அனுமதிக்கப்படமாட்டார்கள் என்றாலும் சரி, 6 மாத காலத்திற்கு முன்பிருந்து போடப்பட்ட குடிசைகள் பிரித்து எறியப்படும் என்றால்—6 மாதம் முன்பாக போடப்பட்ட குடிசைகளையும் கூட ஆறு மாதத்திற்குப் பிறகுதான் போடப்பட்டது என்று பிரிக்கவும் அதிகாரிகள் தயங்கமாட்டார்கள்.

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN : ஆறு மாதங்களுக்குள் போடப்பட்டவைகளுக்கும் இனிமேல் போடுவது பற்றியும் தான் இந்தச் சட்டமே தவிர பழைய குடிசைகளைப் பொறுத்த வரையில் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும் என்றால் லாண்டு என்க்ரோச்மெண்டு ஆக்ட்படி நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளலாம்.

SRI P. S. CHINNADURAI : இந்த மசோதா கொண்டுவரும்போது அமைச்சர் அவர்களுடைய நோக்கம் எதுவாக இருந்தாலும் அதன் விளைவுகள் கொடுமையானதாக இருக்கும். இன்றைக்கு ஏழைகளுக்கு வீடுகள் கட்டித் தந்துவிட்டு இந்த மசோதாவைக் கொண்டு வந்திருக்கிறோம் என்றால் ஒருகால் நாங்கள் எங்கள் ஆதரவை இதற்குத் தர முன்வரலாமே தவிர மெஜாரிட்டி பலத்தை வைத்துக்கொண்டு இதை நிறைவேற்றிக்கொள்கிறோம் என்ற நினைப்பில் இந்த மசோதாவை இன்றைய தினம் நிறைவேற்றிக்கொள்வதாக இருந்தால் நிறைவேற்றிக்கொள்ளுங்கள். சபையினுடைய ஏகமனதான ஆதரவை இந்த மசோதாவுக்கு நீங்கள் எதிர்பார்க்கக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொண்டு என் பேச்சை முடித்துக்கொள்கிறேன்.

SRI S. LAZAR : கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, நமக்கு முன்னால் இருக்கக்கூடிய மசோதாவைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்பவேண்டிய தேவை இருக்காது என்பது என்னுடைய தாழ்மையான கருத்து. இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி இப்போது இருக்கக்கூடிய முக்கியமான பிரச்னை பொதுவாக அரசாங்கத்திற்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது ஸ்தல ஸ்தாபனத்திற்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் சரி, அல்லது மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி ஸிடி இம்ப்ரூவ்மெண்டு போர்டிடத்தில் ஒப்படைக்கப்பட்ட இடங்களாக இருந்தாலும் சரி, இந்த இடங்களில் அடிக்கடி—யார் வேண்டுமானாலும் குடிசை போட்டுக்கொண்டு விடுவது, இது என்ன அரசாங்கத்தின் சொத்து தானே என்று நினைத்துச் செய்கிற காரியத்தினால் தான் பொதுவேலை தாமதப்படுகிறது என்பது கண்கூடாகக் காண முடிகிறது. இதைத் தடுக்கவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு அரசாங்கம் இந்த மசோதாவைக்கொண்டு வருகிறபோது இதில் உள்ள இரண்டு மூன்று முக்கியமான அம்சங்களைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

குறிப்பாக நாம் கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவின் முக்கியமான அம்சம் ஒருவர் ஆக்ரமித்த பிறகு எப்படி அவரை அதைவிட்டு வெளியேற்றுவது என்பதற்குத் தீர்வு காண்பதாக இருக்கிறதே தவிர ஆக்கிரமிக்காமல் தடுப்பது எப்படி, அல்லது ஏற்கெனவே ஆக்ரமித்துக்கொண்டவர்களை வெளியேற்றுகிறபோது அவர்களுக்கு எப்படி நிவாரணம் அளிப்பது என்கிற பரிகாரம் இதில் இல்லை என்று நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

ஏற்கனவே இருக்கிற என்க்ரோச்மெண்டு ஆக்ட் படி நடவடிக்கை எடுப்ப தென்றால் மிகவும் காலதாமதமாகிறது. ஆகவே இன்னும் கொஞ்சம் துரிதமாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்பதற்காக இந்த மசோதா கொண்டுவரப்படுகிறது என்று இதிலே சொல்லப்படுகிறது. அபபடி துரிதமாக நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டுமென்று சொல்கிறபோது இந்த ஒரு முறையைக் கையாண்டால் மட்டும் நமது பிரச்னை தீராது. காரணம் இப்போது இருக்கக்கூடிய சட்டங்களிலே ஒருவன் ஆக்கிரமித்த பிறகு நடவடிக்கை எடுக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதே தவிர ஆக்கிரமிப்பு எடுக்காமல் தடுப்பதற்கு—தனி மனிதனுடைய நிலத்தை ஆக்கிரமிக்க முயல்கிறவர் களைத் தடுக்க வழியிருப்பது போல—பொது சொத்துக்களை ஆக்கிரமிக்க முயற்சிப்பவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுக்க வசதி கிடையாது. ஆனால் இது மிக மிக அவசியமான அம்சமாகும். யாராக இருந்தாலும் பொது இடத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொள்ள இடம் கொடுக்கக்கூடாது. இதன்பேரிலும் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றால் அதிகாரிகளுக்கு வசதி உள்ள வகையில் வாய்ப்பு ஏற்படுத்திக் கொடுக்கவேண்டும்.

அதோடு கூட மற்றொரு பிரச்னை, ஏற்கனவே சொன்னதுபோல பல பல ஆண்டுகளாக ஸ்தல ஸ்தாபன இடங்களாக இருந்தாலும் சரி, அரசாங்கத்தாருக்குச் சொந்தமான நிலமாக இருந்தாலும் சரி வீடுகளைக் கட்டிக்கொண்டோ, சாகுபடி செய்துகொண்டோ தங்களது சொந்த அனு பவத்தில் வைத்துக் கொண்டிருப்பவர்கள் இருக்கிறார்கள். அப்படிப் பல ஆண்டுகளாக அநுபவித்துக் கொண்டு வருபவர்களின் மீது திடீரென்று என்க்ரோச்மெண்டு ஆக்டின் கீழ் பல நடவடிக்கை எடுக்கப்படுகிறது. அது போல் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவர்கள் இன்று மிகவும் கஷ்டப் படுகிறார்கள். இம்மாதிரியாக இவர்கள் மீது நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள் வதற்குக் காரணம் அந்தப் பொது நிலங்கள் பொது உபயோகத்திற்குத் தேவைப்படுகிறது என்கிற காரணம் அல்ல. ஆங்காங்கு இருக்கக்கூடிய தாசில்தார், டெபுடி தாசீல்தார் அல்லது மற்ற கிராம கணக்குப் பிள்ளை போன்ற அதிகாரிகள் முதற்கொண்டு தங்களுக்கு அந்த இடத்தைச் சொந்தமாக்கிக்கொள்ள நினைப்பதன் காரணத்தினாலோ, அல்லது அதை அநுபவிப்பவர்களின் மீது வஞ்சம் தீர்த்துக்கொள்ள வேண்டுமென்ற காரணத்தினாலோ இந்த மாதிரியாக எல்லா விதமான ஏற்பாடும் செய்யப் படுகிறது. இதனால் பல ஏழைகள்கஷ்பாதிக்கப்படுகிறார்கள். இன்னும் கிரா மப்புறங்களில் தான் இந்தக் கிடம் அதிகமாக இருக்கிறது. இதைப் பற்றிக்கூட அரசாங்கத்திற்கு ஒரு தீர்மானம் அனுப்பியிருக்கிறேன். பத்து ஆண்டு காலத்திற்குமேல் சொந்த அநுபவத்தில் யாராவது பொது நிலங் களை வைத்துக்கொண்டிருந்தால் அரசாங்கத்திற்குத் தேவைப்படுகிறபோது எடுத்துக்கொள்வோம் என்கிற கண்டிஷன்படி அதை அவர்களுக்கே சாச னம் செய்துகொடுக்க ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும். அதற்கான சட்டத்தைக் கொண்டுவரவேண்டும். இந்த மசோதாவைப் பொறுத்த வரையில் இரண் டொரு கருத்தைச்சொல்கிறேன்.

10-00 a.m. முதலாவது, யாராவது ஒருவர் பொதுவான இடத்தை ஆக்கிரமிப்பா ரானால் அவரை வெளியேற்றுவதற்கு அதற்கான அதிகாரியையும் நிய மிப்பதென்றும், அந்த அதிகாரி உத்தரவு போடுவாரானால் அந்த உத்தர வின்படி, கட்டிடங்களாக இருந்தால் 10 நாட்களிலும், மற்ற இடங்களாக இருந்தால் மூன்று நாட்களிலும், காலி செய்ய வேண்டுமென்று இந்த மசோதாவிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இன்னும் கீழே குறிப்பிடப்பட் டுப்பது என்னவென்றால்—அதற்கான உததரவு சம்பந்தப்பட்டவருக்கு அனுப்பவேண்டுமென்ற நிலைமையிலே இங்கு இல்லை—அதற்கான உத் தரவை அதிகாரி எழுத்து மூலமாக ஏற்படுத்தவேண்டுமென்று சொல்லி, அப்படி ஏற்படுத்தக்கூடிய உத்தரவை கிராமத்திலே அல்லது சம்பந்தப் பட்ட இடத்திலே "பை ப்ரொக்லமேஷன்" அறிவித்து விடுவார்களானால் அதுவே "shall be deemed to have been duly served on all persons concerned" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. இந்த நிலைமை இருக்குமானால், 10 நாட்களிலோ அல்லது மூன்று நாட்களிலோ அதற் கான பரிகாரத்தைக் தேடுவதற்கு ஒரு குறிப்பிட்ட மனிதர், பாதகமான

9th September 1960]   [Sri S. Lazar]

ஒரு முடிவு அதிகாரி எடுத்துக் கொண்டிருக்கிறார் என்று நினைக்கும்போது அதற்குத் தீர்வு காணவேண்டுமென்றால் 10 நாட்களிலோ அல்லது மூன்று நாட்களிலோ தேட முடியாது. ஒரு உத்திரவுக்கு நகல் வேண்டுமென்றாலும்கூட அது கிடைப்பதற்குக் குறைந்தது 10 அல்லது 12 நாட்கள் ஆகிறது. அவ்வளவு காலதாமதம் ஏற்படும்போது, எப்பொழுது பாதிக்கப்பட்ட மனிதர் அதற்கான உத்திரவினுடைய நகலை வாங்குவது? இந்த மசோதாவில் குறிப்பிட்டிருக்கிறபடி சென்னையிலுள்ள போர்ட் ஆப் ரெவின்யூ ஆபிசுக்கு எப்பொழுது வந்து அப்பீல் மனு தாக்கல் செய்வது, அதற்குப் பிறகு எப்பொழுது ஸ்டே வாங்குவது என்று பார்க்கும்போது, 10 நாட்கள் அல்லது மூன்று நாட்கள் என்று சொல்லும் காலம் போதாது. நிச்சயமாக 30 நாட்கள் என்றாவது ஏற்படுத்தினால் கனம் அங்கத்தினர் ஸ்ரீ சின்னதுரை அவர்கள் எதிர்ப்பார்க்கும் அளவிற்குத் தொந்திரவு ஏற்படாமல் இருக்கும், ஏற்பட்டிருக்கும் கொஞ்சநஞ்சத் தொந்திரவைக்கூட நாம் அகற்றிவிட முடியும். இதற்கான உத்திரவை பாதிக்கப்பட்ட நபர்களுக்கு சர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று இருக்கவேண்டுமே தவிர, கிராமத்திலே ப்ரொக்லமேஷன் செய்துவிட்டால் அதுவே போதும் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டால் ஆங்காங்கு இருக்கும் சாதாரண ஜனங்களை மிகவும் பாதிக்கும். சென்னை நகரில் உள்ளவர்களுக்கு மட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டம் மாகாணத்திலுள்ள எல்லா இடங்களுக்கும் அமுல் நடத்தபடும் என்று குறிப்பிட்டிருப்பதால் அந்த உத்திரவை சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கு சர்வ் செய்ய வேண்டுமென்று குறிப்பிடவேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது.

இதற்கான அப்பீல் போர்ட் ஆப் ரெவின்யூக்கு வந்து தாக்கல் செய்யப்பட வேண்டுமென்று குறிப்பிட்டிருப்பது உள்ளபடியே நடைமுறைக்கு மிக மிக கஷ்டம். நான் ஏற்கெனவே பல சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அப்பீலுக்கான அதிக அதிகாரத்தை சென்னையில் வைத்துக் கொள்ளுகிறீர்கள். போர்ட் ஆப் ரெவின்யூக்கு இருக்கிறது. இங்குள்ள உயர்நீதி மன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுகிறது. இதனால் சாதாரணக்கிராமத்தில் இருக்கும் ஒருவன் அப்பீல் செய்வதென்றால், அதற்கென்று சென்னை நகரம் வரவேண்டி இருக்கிறது, என்றால் நிச்சயமாக அப்பீல் அனுகூலம் அவர்களுக்கு நடைமுறையிலே உபயோகப்படாது. ஒருவேளை நல்ல வசதி உள்ளவர்களுக்கு உபயோகப்படுமே தவிர சாதாரண ஏழைகளுக்கு உபயோகப்படாது, பெருமளவு அவர்களுக்குப் பாதகம் ஏற்படும் என்பதை மீண்டும் நான் வற்புறுத்திச் சொல்லுகிறேன்.

ஏற்கெனவே ஒரு சில சட்டங்களில் இப்படிச் செய்து விட்டோம், ஆகையால் மாற்றுவதற்கு இடமில்லை என்று அடிக்கடி சொல்லப்படுகிறது. சாதாரண ஏழை விவசாயிகளும் கூட ரிவிஷன் மனு போடுவதற்கு ஹைகோர்ட்டுக்கு வரவேண்டுமென்று இப்பொழுது இருக்கும் சட்டத்திலே இருக்கிறது. ஒரு சிறிய இடத்தைவிட்டு அகற்றப்பட வேண்டுமென்று அப்பீல் செய்வதற்குக் கூட சென்னை நகருக்கு வரவேண்டுமென்றால் நிச்சயமாக அவர்களுக்கு அனுகூலம் செய்ததாகவே இருக்காது, பாதகம் செய்வதாக இருக்கும். அப்பீல் முறையை வகுத்துக்கொடுத்ததாக இருக்குமே தவிர நடைமுறையில் எந்தவகையிலும் பிரயோஜனப்படாது என்பதை வலியுறுத்திக் கூறுகிறேன்.

ஆனால் அப்பீல் அதிகாரத்தை மற்ற ரெவின்யூ சம்பந்தப்பட்ட காரியங்களிலே எப்படி ஆங்காங்கு இருக்கும் மாவட்ட கலெக்டர்களுக்கு—இப்பொழுது இருக்கும் முறைப்படி மாவட்ட ரெவின்யூ அதிகாரிகளுக்கு—கொடுத்திருக்கிறோமோ அதுபோன்று அப்பீல் அதிகாரத்தை மாவட்டத்திலுள்ள ரெவின்யூ அதிகாரிக்குக் கொடுத்தால் ஜனங்களுக்குத் தொல்லை கொடுக்கும் நிலைமையை உண்டு பண்ணாது என்பதை நான் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

அதே பிரிவில் அப்பீல் செய்வதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறதே தவிர அதன் மீது ஸ்டே கொடுப்பதற்கு, உத்திரவை நிறுத்தி வைப்பதற்கு,—**" unless the Board of Revenue is satisfied that the appellant is entitled to the possession of the public premises "**. என்று குறிப்பிட்டிருப்பது, ஒரு கையால் கொடுத்ததை மற்றொரு கையால் எடுத்து விடுவது என்று

ஏற்படுகிறது. சாதாரணமாக எந்த ஒரு மனிதனுக்கும் அப்பீல் செய்ய வேண்டுமென்ற நிலைமை ஏற்படுகிறபோது எந்தெந்த சந்தர்ப்பங்களில் ஸ்டே கொடுக்க முடியும் என்ற அதிகாரம் ஏற்கெனவே சாதாரண முறைப்படி சிவில் ப்ரொசிஜர் கோடின்படி வழங்கப்பட்டிருக்கிறது. தனிப்பட்ட முறையில் செய்தாலொழிய நிச்சயமாக ஸ்டே கிடைக்க அனுகூலம் ஏற்படாது. நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் ஏற்படும். ஸ்டேக்கு அவசியம் ஏற்பட்டால் தனிப்பட்ட கேஸினுடைய **merit and de-merit**-க்குத் தக்கவாறு ஸ்டே கொடுக்கலாம் என்ற நிலைமை இருக்க வேண்டுமே தவிர அதிலே வேறொரு நிபந்தனையைப் புகுத்துவது நடைமுறையில் பல சிக்கல்களை உண்டு பண்ணும் என்ற கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இதுபோன்ற ஒரு நிலைமை ஏற்பட்டு பாதிக்கப்பட்ட ஒருவன் அப்பீலில் தோற்று அதற்குப் பிறகு சிவில் கோர்ட்டுக்குச் செல்லவேண்டிய நிலைமை ஏற்பட்டு தாவா செய்துகொண்டால், ஸ்டே கொடுக்க முடியாது என்று இரண்டாவது பிரிவில் போட்டிருக்கிறோம். இதிலேகூட நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், ஒரு பொதுவான கட்டிடம் கட்டி அதை எடுத்து விடுவோம் என்ற முறையிலே உத்திரவு போட்டு எடுத்துவிட்டால் அவர் சிவில் கோர்ட்டுக்குப் போய் அவனுக்குப் பரிகாரம் ஏற்படுகிறது என்ற நிலைமை இருந்தாலும் அவனுக்கு ஏற்பட்ட நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய முடியாது. அரசாங்கமோ அதற்குச் சம்பந்தப்பட்ட அதிகாரியோ அந்தக் கட்டிடத்தை ஏற்கெனவே இந்த மசோதாவில் இருக்கிற முறைப்படி தகர்த்து இடித்து விடுவார்களானால் அதற்குப் பிறகு சிவில் கோர்ட்டுக்குச் சென்று சாதகம் ஏற்படும்போது கட்டிடத்தை எப்படித் திருப்பித் தரமுடியும்? இந்த நிலைமையைப் பரிசிலனை செய்து அதை மாற்றி அமைக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறது. அப்படி மாற்றி அமைத்தால் நடைமுறையில் பல சிக்கல்கள் இருக்கிறது. ஏற்கெனவே சொன்னதுபோல ஆக்கிரமிப்பாளர்களைத் தடுப்பதற்கு வகை செய்யும் இதே சமயத்தில் ஏற்கெனவே பல ஆண்டுகளாக, குறைந்தது 10 ஆண்டுகளுக்கு மேலாக ஒருவனிடம் ஒரு சொத்து இருக்குமானால் அவனுக்கே அதைச் சொந்தமாக்கவேண்டுமென்ற நிலைமையையும் இந்த மசோதாவில் சேர்த்துக்கொண்டு வந்தால், நடைமுறையில் பல சௌகரியங்கள் கிடைக்கும் என்று சொல்லிக்கொண்டு என்னுடைய உரையை முடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

Sri M. KALYANASUNDARAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவுக்கு என்னுடைய கட்சியின் சார்பில் ஆதரவு கொடுக்காமல் இருப்பதற்கு வருந்துகிறேன். மசோதாவின் முகவுரையில் குறிப்பிட்டிருக்கும் நோக்கங்கள் என்னவோ ரொம்ப நியாயமான நோக்கங்களாகத் தோன்றலாம். ஆனால் இந்த மசோதா நிறைவேற்றப்பட்டால் அதனுடைய விளைவுகள் என்னவாகும் என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இந்த மசோதாவில் "அன் ஆதரைஸ்ட் ஆகுபேஷன்" என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. "பிரிமிஸஸ்" என்றால் என்ன என்பதற்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் இரண்டு விளக்கங்களையும் சேர்த்துப் பார்க்கும்போது ஏதோ சர்க்கார் புறம்போக்கு நிலங்களிலோ அல்லது பொது காலி இடங்களிலோ குடிசை போட்டுக்கொண்ட ஆக்கிரமிப்பைத் தடுப்பதற்காக மட்டும் ஏற்பட்ட சட்டம் மாதிரித் தோன்றலாம். ஆனால் அப்படி அல்ல. மற்ற சட்டங்களிலே கொண்டுவரப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்பைக்கூட அபகரிக்கக்கூடிய அபாயம் இதில் இருக்கிறதென்பதை கனம் அமைச்சர் அவர்கள் இதுவரையிலும் சிந்திக்காமல் இருந்தால் அதை அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். "பிரமிஸஸ்" என்பதற்கு வியாக்கியானம் எப்படிச் செய்திருக்கிறார்கள் என்றால் "**any premises belonging to, or vested in the City Improvement Board** என்று சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. சிடி இம்ப்ரூவ்மெண்டுக்குச் சொந்தமாக இருக்கும் காலி நிலங்களைக் குடிசைகள், கட்டிடங்கள் அவற்றையெல்லாம் அகற்றலாம் என்று வந்துவிடும். குறிப்பாகச் சென்னை நகரத்தில்தான் சிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிரஸ்ட் இருக்கிறது. சிடி டெனன்ட் ப்ரொடக்ஷன் ஆக்ட் பாதுகாப்பில் இருக்கிறது. அதன் மூலம் கொடுக்கப்படும் பாது

காப்பை அபகரிப்பதற்காக சிடி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் டிரஸ்ட்டுக்கு அந்த நிலத்தை விட்டு விடுவார்களானால், சி.ஐ.டிக்குச் சொந்தம் என்ற காரணத்தைக் காட்டி 10 தினங்களுக்குள் கட்டிடத்தைக் காலி செய்வதற்கு நடவடிக்கையை வெகு துரிதமாக எடுக்க முடியும். அப்படி எடுக்கும்போது வேறு சட்டங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்புகளை அபகரிக்காமல் இங்கே குறிப்பிட்டிருக்கிறார்களா, அதற்குப் ப்ரொவிஷன் இருக்கிறதா என்று சிந்திக்கக்கூட இல்லை.

அப்படி எடுக்கும்போது வேறு சட்டங்களில் கொடுக்கப்பட்டிருக்கும் பாதுகாப்புகளை அபகரிக்காமல் எங்கேயாவது கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறதா ? அதற்குப் ப்ரொவிஷன் இருக்கிறதா ? நஷ்டயீட்டிற்கு பாதுகாப்பு ஏதாவது இருக்கிறதா ? ஸிட்டி டெனன்ட்ஸ் ப்ரொட்டக்ஷன் ஆக்ட்படி ஒரு லாண்ட்லார்ட் அவர் கீழுள்ள டெனன்டை வெளியேற்ற வேண்டுமென்று சொன்னால் அந்தக் கட்டிடத்திற்கான நஷ்ட ஈடு கொடுக்கப்பட வேண்டும், டெனன்ட் ஒத்துக்கொண்டால். அப்படி டெனன்ட் வெளியேற சம்மதிக்காவிட்டால் கிரயம் செய்யப்பட வேண்டும். ஸிட்டி இம்ப்ரூவ்மெண்ட் ட்ரஸ்ட்க்கு விற்றுவிட்டால் அந்தப் பாதுகாப்பு கிடைக்காது. இந்தப் பகுதிப்படி அது பறிக்கப்படும் என்பதை எடுத்துக் காட்ட விரும்புகிறேன். ஆக்கிரமத்திருக்கக்கூடிய பகுதிகளில் இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன்னால் ஆக்கிரமித்தவர்களைக்கூட காலி செய்வதற்குள்ள அதிகாரம் எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிறது. இந்தச் சட்டம் வந்த பிறகு ஏற்படும் ஆக்கிரமிப்புகள் மட்டுமல்ல, இந்தச் சட்டம் அமுலுக்கு வருவதற்கு முன் ஆறு மாத காலம் வரை போட்டிருக்கக்கூடிய ஆக்கிரமிப்புகள் எல்லாம் அகற்றப்படுமென்று இருக்கிறது. ஆக்கிரமிப்புகளை அகற்றுவதற்குச் சாதாரண சட்டங்கள் இருக்கின்றன. அவைகள் படி போதுமான அதிகாரம் அதிகாரிகளுக்கு இருக்கிறது. அந்த அதிகாரத்தைச் சரியாக உபயோகப்படுத்தி பொது உபயோகத்திற்குத் தேவையான நிலத்தை எடுப்பதற்கு வசதிகள் இருக்கின்றன. இதற்கு பிரத்தியேகமான சட்டம் கொண்டு வரவேண்டியதில்லை, சேரிகள் ஏற்பட்டு சுகாதாரம் பாதிக்கப்படுவதைத் தடுப்பதற்குச். சேரிகள் ஏற்படுவதற்குள்ள காரணம் என்ன ? இவ்வளவு கேவலமான, சுகாதாரமற்ற இடங்களில் ஜனங்கள் போய்க் குடியிருக்க வேண்டியதின் அவசியமென்ன ? இது ஒரு முக்கியமான சமுதாயப் பிரச்னை. ஆக, அவர்கள் குடியிருக்க வசதியான வீடுகள் கட்டிக் கொடுப்பதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டியது முக்கியம். குடியிருக்க வீடு கிடைக்காத காரணத்தினால் தான் ஏழை, எளிய மக்கள், குறிப்பாக ஹரிஜன மக்கள் எங்கு காலி இடம் கிடைத்தாலும் சரி அதில் குடிசை போட்டுக் கொண்டு அங்கேயே சாப்பாடு, அங்கேயே சமையல், அங்கேயே பிரசவம், அங்கேயே மரணம் எல்லாம் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. இப்படி ஒரு வாழ்க்கை நடத்த அவர்களுக்கு உற்சாகமா, என்ன ? சர்க்காரை எதிர்க்க வேண்டுமென்று அவர்கள் குடிசை போட்டுக்கொண்டு வாழ்கிறார்கள் ? இதையெல்லாம் அமைச்சர் அவர்கள் சற்றுச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். சட்டம் இயற்றிவிட்டால் போதாது. நோட்டிபிகேஷன் பிரகடனம் செய்து வீட்டில் ஒட்டிய பிறகு கட்டிடமாக இருந்தால் பத்து தினங்களிலும், குடிசையாக இருந்தால் மூன்று தினங்களிலும் என்று சொல்லி அவைகளை இடித்து எறியலாம், அதற்காக, பலாத்காரத்தைக்கூட உபயோகப்படுத்தலாம். நாலாவது பிரிவில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது—"**If any person refused or fails to comply with the order of eviction, the competent authority or any person specially authorized by it in this behalf may evict that person from and take possession of, the public premises and may, for that purpose, use such force as may be necessary.**" என்று பலாத்காரத்தை உபயோகித்து வெளியே தள்ளி, குடிசையைப் பிரித்து எறியலாம், இடித்துத் தள்ளலாம். அதனால் என்ன நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை என்ற நிலையில் இருக்கிறார்கள். இதற்கு முன்பு ஒரு உத்தரவு இருக்கிறது. வீடில்லாத ஹரிஜன மக்கள் பொது இடத்தை ஆக்கிரமித்துக் கொண்டிருந்தால் அவர்களை அப்புறப்படுத்த வேண்டுமென்றால் மாற்று இடம் கொடுத்து . . . . . .

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: 1956-க்கு முன்னுல் அவர்கள் இந்த விதமாகப் பொதுவிடங்களில் குடியிருந்தால் அவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுப்பது என்று நாங்கள் விதி போட்டிருக்கிறேம். அந்த விதி இந்தச் சட்டத்தால் பாதிக்கப்படாது.

SRI M. KALYANASUNDARAM: இந்தச் சட்டம் வந்த பின்னுல் பார்த்துக் கொள்ளலாம். சட்டம் வருவது வரையில் போட்டவர்களுக்கு மாற்று இடம் கொடுக்காவிட்டால் என்னவாகும்? ஸிட்டி இம்ப்ருவ்மெண்ட் டிரஸ்ட்க்கு விற்று விட்ட நிலங்களுக்கு, 1956-க்கு......

THE HON. SRI R. VENKATARAMAN: இப்படி, சட்டத்தை விமர்சனம் செய்வது சரியல்ல, என்று தெரியப்படுத்திக் கொள்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் என்ன சொல்லியிருக்கிறது? ஸிட்டி இம்ப்ருவ்மெண்ட் டிரஸ்ட்க்குச் சொந்தமான நிலம் அல்லது ஆறு மாதங்களுக்கு முன் சிட்டி இம்ப்ருவ்மெண்ட் ட்ரஸ்ட்டுக்குச் சொந்தமான நிலத்தில் தவருக குடிசை போட்டிருந்தால் எடுக்க முடியும் என்பதுதான்.

SRI M. KALYANASUNDARAM: அமைச்சர் அவர்களின் அபிப்பிராயம் அப்படி யிருக்கலாம். இந்த வாசகத்தைப் பார்க்கிறபோது, "ஆத்தரைஸ்டா" அல்லது "அன் ஆத்தரைஸ்டா" என்ற "டிஸ்ப்யூட்", வரும். "அன் ஆத்தரைஸ்ட் ஆக்குபேஷன்" என்று சொல்லி விடலாம், அப்படிச் சொல்லிக் கேஸ் போடலாம். அப்பொழுது சட்டத்தை உபயோகித்து அவர்களை வெளியேற்றலாம். அப்பீல் செய்வதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருப்பதாகச் சொல்கிருர்கள். அதற்கு, 90 நாட்கள் வரை கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. மூன்று நாட்களில் குடிசைகளை பலாத்காரமாகப் பிரித்து எடுத்து விடலாம். பின், அப்பீல் கொடுத்து என்ன பிரயோஜனம்? எப்பொழுது அப்பீல் கொடுக்கலாம். நிலம் சொந்தம் என்று குறிப்பிட்டால் ஸ்டே கொடுக்கலாம் என்று சொல்லியிருக்கிருர்கள். அப்படி "ஸ்டே" அதிகாரம் கொடுத்திருப்பதால் எந்தவித பிரயோஜனமும் ஏற்படாது. அதிகாரிகளுக்கு, குடிசைகளை பலாத்காரம் உபயோகித்துப் பிரித்து எறிவதற்கு அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இதனுல் பல சிக்கல் ஏற்படுமென்று அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தி அதனுல் வரும் கெட்ட பெயரை அரசாங்கம் வாங்கிக் கொள்ளத் தயார் என்ருல் அதற்கு நான் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இந்தச் சட்டத்தினுல் ஏற்படும் நிகழ்ச்சிகளினுல் போலீஸோடு மோதுதல் ஏற்படும். அரசாங்கம்—ஏழை மக்கள் மோதுதல் ஏற்படும். பிரித்து எரியக்கூடிய குடிசைகளுக்கு, அதனுல் ஏற்படும் சேதத்திற்குள்ள நஷ்ட யீட்டிற்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. மாற்று இடத்திற்கு உத்தரவாதம் கிடையாது. திடீர் திடீரென்று குடிசைகள் பிறித்தெறியக்கூடிய நிலை ஏற்படுமாதலால் இதை அனுமதிக்க முடியாது. இது, சென்னை நகரத்திற்கு மட்டுமா? கிராமங்களில் உள்ள நத்தம் புறம்போக்குகளில் ஒரு அணு வசூல் செய்துகொண்டு குடிசை போட அனுமதிக்கலாம் என்று இருக்கிறது. இதனுல் அவைகளையும் "அன் ஆத்தரைஸ்ட் ஆக்குபேஷன்" என்று சொல்லி ரெவின்யூ அதிகாரிகள் அந்தக் குடிசைகளை மூன்று தினங்களில் பிரித்தெறிய அதிகாரம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. சில குறிப்பிட்ட நகரங்களில் மட்டும் சேரிகள் ஏற்படுவதைத் தடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்கமாயிருந்தால்—"It extends to the whole of the State of Madras" என்று இருக்க வேண்டாம். எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இது பொருந்தும். பல கிராமங்களில், நத்தம் புறம்போக்குகளில் குடிசை போடுவதை ஆட்சேபிக்க முடியாது. ஆட்சேபமற்ற புறம்போக்கு என்று "க்ளாஸிபிகேஷன்" இருக்கிறது. "பப்ளிக் ப்ரிமிஸெஸ்" என்று சொல்லி அகற்ற அதிகாரிகளுக்கு அதிகாரம் கொடுத்திருக்கிருர்கள். அமைச்சர் அவர்கள் இதை சிந்தித்துப் பார்க்காமல் தான் கொடுத்திருக்கிருர்கள் என்று நினைக்கிறேன். இது ஒரு சமுதாயப் பிரச்னை சம்பந்தமானது. சட்டத்தின் மூலம் அதிகாரம் பெற்று, அடக்குமுறை மூலம் இதை அமுல் நடத்த முடியாது என்று அவர்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். ஆகவேதான் சர்க்காரை ஆதரிக்கக்கூடிய திரு லாஸர் அவர்கள் கூட அதிலுள்ள பல

விளைவுகளை, அவர் என்போன்று எதிர்க்க முடியாத காரணத்தினால், பல விளைவுகளை மட்டும் சுட்டிக் காட்டினார்கள். நான் திருத்தம் கொடுத்திருப்பது கூட செலக்ட் கமிட்டியிலாவது இதுபற்றி யோசனை செய்வோம் என்று திருத்தம் கொடுத்திருக்கிறேன். இந்தச் சட்டத்தில் இருக்கக்கூடிய கருத்துக்களை, இந்தச் சட்டம் மூலம் சர்க்கார் ஏற்றுக் கொள்ள விரும்பும் அதிகாரங்களுக்கு நான் அனுமதி அளிக்க முடியாது, சம்மதம் தெரிவிக்க முடியாது என்று தெரிவித்துக்கொண்டு இந்த மசோதாவை நான் எதிர்க்கிறேன்.

Sri K. R. NALLASIVAM: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவை, பொறுப்பில் உள்ளவர்கள் சென்னை நகரத்திற்கு மட்டும் இந்தச் சட்டத்தை அமுல் நடத்தவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு கொண்டு வருவது போல் சொல்கிறார்கள். ஆனால் அதற்காக இந்த மசோதாவிலோ அல்லது தனி ஒரு மசோதாவாகவோ அதுபோன்ற ஒரு மசோதாவை அதுவும் இங்குள்ள ஏழை எளியவர்களுக்குப் பாதகம் இல்லாமல் கொண்டு வருவதில் எங்களுக்கு எந்தவித ஆட்சேபணையும் கிடையாது. அதே சமயத்தில் இந்தச் சட்டத்தைப் பொறுத்த வரையில் இந்த ராஜ்யத்தின் எல்லாப் பகுதிகளுக்கும் இது பொருந்துகிற முறையில்தான் கொண்டு வரப்பட்டிருக்கிறது. இந்த மசோதாவின் காரண காரிய விளக்கத்தில் குறிப்பிட்டிருப்பது, சுகாதாரத்திற்கு விரோதமாகவும், ஜன நெருக்கம் ஏற்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறது என்ற முறையில் காரண காரிய விளக்கம் கூறப்படுகிறது. படிப்பதற்கு உண்மையில் இது மிகவும் இனிப்பாகத் தான் இருக்கிறது.

ஆனால் எனக்கு முன்னால் பேசிய திரு. கல்யாணசுந்தரம் அவர்கள் குறிப்பிட்டது போல், இதனால் ஏற்படக்கூடிய பலன் என்னவென்பதைப்பற்றி நாம் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். நாட்டிலுள்ள ஏழை எளிய ஜனங்கள் இன்றைக்கு கிராமப் புறங்களில் போய்ப் பார்த்தால் அவர்கள் இருக்கும் இடத்திற்கு வரையறையே கிடையாது. நகரத்தில் வேண்டுமென்றால் இன்னின்ன இடத்தில் தான் இருக்க முடியும் என்றிருக்கலாம். ஆனால் கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால் சுடுகாடாக இருந்தாலும் சரி, இடுகாடாக இருந்தாலும் சரி, எங்கே அரை செண்டு இடம் கிடைக்கிறதோ இந்த இடங்களில் இருக்கின்றார்கள். அந்த இடத்தில் அவர்கள் விரும்பிப் போய் மனமகிழ்ச்சியோடு இருக்கவில்லை. வேறு வகையில்லாத நிலையில்தான் அந்த இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். சர்க்காரைப் பொறுத்த வரையில், இவர்களை எப்படி வெளியேற்றுவது என்பதில் அக்கறை செலுத்துவதை விட இவர்களுக்கு வேறு எப்படி இடம் கொடுப்பது என்பதற்கு ஏதாவது சட்டம் கொண்டு வந்திருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். குறைந்தது 3 செண்டாவது, அவர்கள் பெரிய இடம் வேண்டுமென்று கேட்கவில்லை, குறைந்தது அந்த அளவுக்காவது இடம் கொடுப்பதற்குச் சட்டம் செய்து கொண்டு வந்திருந்தால் அவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருந்திருக்கும். அதல்லாமல் சென்னை, மதுரை, கோவை போன்ற நகரங்களை மட்டும் வைத்துக் கொண்டு ஒட்டுமொத்தமாக மாகாணம் பூராவுக்கும் இந்தச் சட்டத்தைக் கொண்டு வருவது முறையானதல்ல. அதோடு நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இதில் தவறுகள் ஏதாவது நடந்தால் அதைப் பற்றியுள்ள புகாரை ரெவின்யூ போர்டுக்கு அனுப்பலாம் என்று சொல்லப்பட்டிருப்பதைப் பற்றி கிராமத்திலுள்ள சாதாரண ஜனங்கள் இதைப் பற்றி புகார் செய்வதற்கு தினசரி ஆர். டி. ஓ. ஆபீசுக்கும் கலெக்டர் ஆபீசுக்கும் போய்க் கொண்டிருக்க முடியுமா? முடியவே முடியாது. இங்கு கூட சொல்லப்பட்டது, 56-க்கு முன்னால் இருந்த அரிஜனங்களைப் பற்றி. அதே போன்று தான் கிராமப்புறங்களில் பலரிடம் அவர்கள் இருக்கின்ற இடங்களுக்கு ஆதாரம் எதுவும் அவர்கள் கையில் இராது. 100-க்கு ஐந்து பேர்கள் அல்லது பத்து பேர்கள் தான் தீர்வை எல்லாம் கொடுத்துச் சரியான ஆதாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருப்பார்கள். நூற்றுக்கு 90 பேர்களிடம் ஆதாரமே கிடையாது. அதிலும் நிச்சயமாகப் புறம்போக்குகளில் இருப்பவர்களுக்கு எந்த விதமான ஆதாரமும் கிடையாது. ஆகவே

நான் கேட்டுக்கொள்வது எல்லாம் இப்பேர்பட்டவர்களுக்கு இடம் கொடுத்து விட்டு, அதன் பின்னால் இது போன்ற ஒரு மசோதாவைக் கொண்டு வர வேண்டும் என்பது தான். நகரத்திலுள்ள சேரிகளை எல்லாம் போக்க வேண்டும் என்ற நினைப்பில் வேண்டுமென்றால் இந்தச் சட்டத்தை சர்க்கார் கொண்டு வந்திருக்கலாம். ஆனால் கிராமங்களை எடுத்துக் கொண்டால், கிராமங்களில் இதைப்பற்றி எதிர்க் கட்சிகள் பிரசாரம் செய்ய வேண்டிய தேவையில்லை. பொதுவாக இந்தச் சட்டத்தை வைத்துக் கொண்டு கிராமங்களில் இருக்கின்ற ரெவின்யூ அதிகாரிகள் இதைப் பலவாறாக உபயோகித்துக் கொண்டிருப்பார்கள். இதைப்பற்றி முக்கியமாக என் கண் முன்னால் தோன்றியது கிராம கர்ணம் தான். இன்றைக்கு அவர்களுடைய தயவில் தான் கிராமத்திலுள்ள ஜனங்கள் புறம்போக்கு இடங்களில் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலைமையில் இப்பேர்பட்ட ஒரு சட்டமும் வந்து விட்டால் அவர்களுடைய தொல்லையைப்பற்றி சொல்லவே முடியாது. ஆகவே இதையெல்லாம் சர்க்கார் கருத்தில் கொண்டு, இதை நல்ல முறையில் சீர்திருத்தி அமைப்பதற்காக ஒரு பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு, அனுப்பிக் கொஞ்சம் காலம்தாழ்த்தி, எந்த குறிக்கோளுக்காக இது கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறதோ அந்த குறிக்கோள் நிறைவேறுகின்ற முறையில் இதை மாற்றி அமைத்து அதற்குப் பின்னால் நிறைவேற்றினால் நன்றாக இருக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொண்டு, இதைப் பொறுக்குக் கமிட்டிக்கு அனுப்ப வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்.

IV.—ANNOUNCEMENTS.

(1) BUSINESS OF THE HOUSE.

MR. SPEAKER: I understand from Government that they are not bringing forward the Madras Chit Funds Bill, 1960, in this session. Therefore, it is likely that the Business of the House may be over by to-morrow. I am announcing this information so that hon. Members who want to leave for their respective places to-morrow itself, may make arrangements for their departure.

சிட் பண்ட் மசோதா இப்போது இந்தக் கூட்டத்தில் விவாதத்திற்கு வரவில்லை என்று தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆதலால் நாளைக்கே ஊருக்குப் போகவேண்டிய அங்கத்தினர்கள் அதற்குரிய ஏற்பாடுகளைச் செய்து கொள்ளலாம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

III. GOVERNMENT BILLS—*cont.*

(1) THE MADRAS PUBLIC PREMISES (EVICTION OF UNAUTHORISED OCCUPANTS) BILL, 1960 (L.A. BILL NO. 24 OF 1960)—*cont.*

SRI V. SUBBIAH: கனம் சபாநாயகர் அவர்களே, இந்த மசோதாவானது கிராமப் பகுதிகளில் வரும்போது எவ்வளவு கஷ்டங்களைக் கொடுக்கும் என்பதைச் சற்று சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்த மாதிரியான சட்டங்கள் விவாசாயிகளிடையே வரும்போது பெரும்பாலும் துஷ்பிரயோகம் செய்யப்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்ள விரும்புகிறேன். குறிப்பாக நான் சொல்ல விரும்புவது, ஜமீன்தாரி ஒழிப்புச் சட்டம், இனாம்தார் ஒழிப்புச் சட்டம் வந்தபோதும் சட்ட ரீதியாக எவ்வளவோ பாதுகாப்புகள் கொடுக்கப்பட்டிருந்தும் கூட சாதாரண விவசாயிகளுக்கு எவ்வளவோ கஷ்டங்கள் வந்து நேர்ந்தன. ஒருவரின் பெயரில் ஒரு இடம் இருந்தாலும் கூட பல கேஸ்கள் அதைப் பற்றிக் கோர்ட்டில் இருந்து கொண்டிருந்தது. இப்போதும் அதற்குக் கலெக்டர் அவர்களால் நோட்டீஸ் கொடுக்கப்பட்டு வருவதை நாம் பார்க்கின்றோம். இவ்விதம் சொல்லப்படுகின்ற இடங்கள் இவ்வாறு தகராறுகள் ஏற்பட்ட பிறகு புறம்போக்கு அல்லது தரிசு என்று அறிவிக்கப்படுகிறது. இந்த